

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd cum id temporis quæstio de spiritu sancto agitaretur, eandem
habere illum cum patre & filio substantiam decretum est. Capvt XXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

ciuitate eò concursus est, partim quò imperatorem viderent, partim quòd aliquid nouarum rerum eum moliturum expectarent. Valens igitur cum suis derelictus, illud velut contumeliæ loco factum, grauiter tulit. Atque Britannionem comprehensum in exilium deduci mandauit: quem non multo post denuo reduci permisit. Nam cum videret, credo, Scythas episcopi exilium iniquo animo pati, non parù veritus est, ne nouis rebus studerent: quos quidem & fortes esse, & ipso locorum situ imperio Romano necessarios: quippe qui impetum Barbarorum illam orbis partem incolentium propulsarent. Itaque imperatoris conatus sic à Britannione compressus est, viro cum in aliis rebus spectato, tum ob diuinam virtutem adeo insigni, vt etiam ipsi Scythæ laudis testimonium ei tribuerent. His ergo de causis imperatoris ira in cunctum totius orbis terræ clerum, ecclesijs solum occidentis exceptis, suam vim exercuit. Nam Romanis versus occasum solis habitantibus præfuit Valentinianus, qui & doctrinæ consilij Nicæni approbator fuit, & piè admodum in Deum affectus: adeo vt neque sacerdotibus quicquam imperare, neque nouare aliquid in institutis ecclesiæ, quod sibi deturum videretur, vel melius, omnino aggredereetur. Nam quamuis esset optimus sanè imperator, & ad res gerendas valde accommodatus, tamen hæc suum iudicium longè superare existimauit.

*Quòd cum id temporis quæstio de spiritu sancto
agitaretur, eandem habere illum cum patre
& filio substantiam decretum est.*

CAPVT XXII.

DUm hæc geruntur, controuersia, quæ ià pridem incepta fuerat, nimirum vtrum spiritus sanctus patri & filio consubstantialis censendus esset, iam magis magisque creuit: deque ea multæ disputationes plenæ contentionis, non minores illis, quæ ante de Deo verbo susceptæ fuissent, institutæ. In hac re quidem & hi, qui filium patri dissimilem, & illi, qui eum substantia patri similem assererent, inter se consenserunt. Nam vtrique spiritum

SOZOMENI HISTOR.

sanctum administrum, & tertium à patre tum ordine, tum honore, quin etiam substantia diuersum esse affirmabant. Atqui filium patri consubstantialem putabant, hi de spiritu sancto idem ipsum censebant. Quam doctrinam in Syria Apollinarius Laodicensis, in Aegypto Athanasius episcopus, in Cappadocia & ecclesijs Ponti Basilus & Gregorius strenuè propugnabant. Quæ controuersia cum contendendi studio, vti credibile est, in dies magis magisque cresceret, episcopus Romanus de ea certior factus, scripsit ad ecclesias orientis literas, vt vnà cum sacerdotibus & episcopis occidentis trinitatè & cõsubstantialè esse, & gloria æqualem existimarent. Quo facto, singuli rebus ab ecclesia Romana semel iudicatis acquieuerunt, hæcque controuersia finem habere visa est.

De Liberij Romani pontificis obitu, & Damaso qui post illum præsidebat, & quòd occidentalis ecclesia vniuersa, rectam de fide opinionem tenebat, excepta Mediolanensi & Auxentio eius episcopo, & de Concilio Romano, quòd sedem Auxentio adimebat, & eius decretis.

CAPVT XXIII.

PER idem ferè tempus, mortuo Liberio, Damasus ecclesie Romane sedè capessit. In qua electione Ursacius diaconus cõpetitor eius fuit. Qui suffragijs præteritis, iniquo animo tulit. Et ideo ab obscuris quibusdam episcopis ex occulto episcopus institutus, populum distrahere, & conuentus separatim agere laborauit. Diuisa autem multitudine, pars istum, pars Damasum pro episcopo suo habuerunt. Itaque populus adeo magna cõtentiõne vt venisimile est, & seditione exarsit, vt malũ ad vulnera & cadẽ prorũperet: vsque eo videlicet, dũ præfectus vrbs Romæ multos tam ex plebe, q̃ ex clero suppliciiis coercuisset, conatumque Ursacij repressisset. De doctrina autem, sicut antea, neque Romani, neque vlli alij in Occidente inter se dissentiebant, sed omnes concilij Niceni decreta approbant,